

CS

CS

CS

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 03/V/2007
K (2007) 1909 v konečném znění

NENÍ URČENO KE ZVEŘEJNĚNÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 03/V/2007

**Rozhodnutí Komise o žádosti o odchylku podle čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského
parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o archeology**

(Pouze české znění je závazné)

ROZHODNUTÍ KOMISE

ze dne 03/V/2007

o žádosti o odchylku podle čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o archeology

(Pouze české znění je závazné)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES¹ ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací, a zejména na čl. 14 odst. 1 a 2 uvedené směrnice,

s ohledem na dopis České republiky předložený zástupcem stálého zástupce u EU dne 23. ledna 2007, kterým žádá o odchylku podle čl. 14 odst. 2 směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2005/36/ES, pokud jde o archeology,

vzhledem k těmto důvodům:

I. Právní rámec

- (1) Směrnice 2005/36/ES sjednocuje a aktualizuje 15 směrnic o uznávání odborných kvalifikací. Stanoví tři samostatné systémy pro uznávání odborných kvalifikací: automatické uznávání odborných kvalifikací v případě lékařů, zdravotních sester a ošetřovatelů, zubních lékařů, veterinárních lékařů, porodních asistentek, farmaceutů a architektů (kapitola III), automatické uznávání kvalifikací na základě odborné praxe v případě některých průmyslových, obchodních a řemeslných činností (kapitola II) a obecný systém pro uznávání kvalifikací použitelný na povolání, na která se tyto dvě kapitoly nevztahují a na povolání, na která se vztahuje kapitola II, pokud osoba z jiného členského státu nemá odbornou praxi požadovanou podle kapitoly II (kapitola I).
- (2) Kapitola I směrnice 2005/36/ES je založená na zásadě vzájemné důvěry. To znamená, že pokud je v hostitelském členském státě přístup k povolání nebo jeho výkon podmíněn držením odborné kvalifikace, nesmí příslušné úřady tohoto členského státu odepřít osobě, která je státním příslušníkem členského státu, na základě toho, že tato osoba postrádá nezbytnou kvalifikaci, přístup k povolání nebo jeho výkon za stejných podmínek, jaké požaduje pro vlastní státní příslušníky, pokud je žadatel držitelem odborné kvalifikace, která je jiným členským státem vyžadována pro přístup k povolání nebo jeho výkonu na svém vlastním území a která byla získána v tomto jiném členském státě. Totéž platí v případech, kdy domovský členský stát nereguluje

¹ Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

toto povolání nebo odbornou přípravu vedoucí k výkonu tohoto povolání a pokud žadatel absolvoval v tomto členském státě odbornou přípravu pro výkon předmětného povolání a má dva roky odborné praxe nabyté v tomto povolání v členském státě, v němž toto povolání není regulováno.

- (3) Zásada vzájemné důvěry však nevylučuje, aby hostitelský členský stát podle čl. 14 odst. 1 směrnice požadoval, aby žadatel absolvoval adaptační období nebo zkoušku způsobilosti, pokud byla žadatelova odborná příprava nejméně o rok kratší, než požadovaná v hostitelském členském státě, nebo pokud existují podstatné rozdíly mezi odbornou přípravou, kterou žadatel absolvoval v domovském členském státě, a tou, která je poskytována na jeho území hostitelského státu. Jestliže hostitelský členský stát využije tuto možnost, musí podle čl. 14 odst. 2 směrnice dovolit žadateli, aby si vybral mezi adaptačním obdobím a zkouškou způsobilosti. Nehodlá-li takovou volbu nabídnout, musí požádat o odchylku v souladu s čl. 14 odst. 2 směrnice. Podle čl. 14 odst. 2 směrnice však není taková žádost potřebná v případě povolání, jejichž výkon vyžaduje přesné znalosti vnitrostátního práva a u nichž je poskytování právních rad a/nebo právní pomoci základním a nezbytným předpokladem odborné činnosti.
- (4) Pokud se Komise na základě třetího pododstavce čl. 14 odst. 2 směrnice 2005/36/ES po obdržení všech nezbytných informací domnívá, že odchylka není přiměřená nebo neodpovídá právu Společenství, musí požádat ve lhůtě tří měsíců dotčený členský stát, aby od plánovaného opatření upustil.

II. Žádost o odchylku předložená Českou republikou

- (5) Dopisem ze dne 23. ledna 2007 požádala Česká republika podle čl. 14 odst. 2 směrnice 2005/36/ES o odchylku pro archeology.
- (6) Cílem požadované odchylky je umožnit úřadům České republiky, aby žádaly osoby kvalifikované v jiném členském státě, které se chtějí usadit v České republice za účelem výkonu povolání archeologa, o složení zkoušky způsobilosti.
- (7) Úřady České republiky ve své žádosti uvedly, že provádění archeologických výzkumů na území České republiky je regulováno zákonem č. 20/1987 o státní památkové péči, v platném znění. Rozsah oprávnění, které je požadováno pro výkon tohoto povolání, není ve jmenovaném zákonu přesně vymezen. Úřady České republiky označily ve své žádosti za charakteristické pro archeologické práce na místě tato stadia:
 - přípravné práce, tj. terénní průzkum místa (povrchový sběr, shromažďování geofyzikálních údajů, letecké fotografování),
 - terénní práce (skrývka nadloží),
 - kompletní dokumentace zjištěné situace,
 - geodetický průzkum zkoumané oblasti,
 - zaznamenání a záchrana movitých archeologických nálezů včetně konzervování,
 - uložení movitých archeologických nálezů v depozitáři,
 - analýza odebraných vzorků s výjimkou artefaktů, včetně například zvířecích a lidských kostí, pozůstatků rostlin, mineralogických materiálů apod.,

- komplexní vyhodnocení výsledků výzkumu,
 - shromáždění informací o předchozích nálezech a jejich vyhodnocení.
- (8) Vláda České republiky poukazuje na to, že provádění archeologických výzkumů je právním řádem České republiky převážně vnímáno jako vědní obor. Tento obor mohou kvalifikovaně a nezávisle vykonávat jen osoby, které mají nezbytné teoretické vzdělání a schopnosti pro vědeckou práci (§ 21 odst. 2 zákona č. 20/1987).
- (9) § 21 odst. 3 zákona č. 20/1987 vysvětluje, jaké odborné vzdělání a dovednosti musí získat fyzická osoba před požádáním o oprávnění. Předpokládá se, že předmětná osoba má znalosti a dovednosti, které zajistí odbornost při provádění archeologických výzkumů, že má k dispozici laboratorní zařízení a přístup do prostorů nezbytně nutných pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a jejich dočasné uložení.

Odborná kvalifikace se prokazuje formální kvalifikací, již je vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu v oblasti společenských věd se zaměřením na archeologii, a dva roky odborné praxe.

- (10) Pod nadpisem „Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro provádění archeologických výzkumů“ obsahují §§ 21a až 21c ustanovení týkající se migrujících osob.

§ 21b odst. 2 zákona č. 20/1987 stanoví, že Ministerstvo kultury stanoví rozsah „rozdílové zkoušky“ pro migrující kvalifikované archeology. Ta může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností kvalifikované osoby. Podrobnosti obsahu a formy „rozdílové zkoušky“ stanoví zvláště určená škola nebo univerzita.

Podle § 21b odst. 3 předmětného zákona jsou teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah znalostí a dovedností požadovaných v České republice pro provádění archeologických výzkumů, vymezeny v příloze 4.

- (11) Příloha 4 zákona č. 20/1987 uvádí teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah povinného vzdělání a odborné přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů.
- a) Obecné dějiny, dějiny filosofie a dějiny kultur od pravěku přes starověk a středověk po moderní civilizace,
 - b) dějiny umění a uměleckých řemesel,
 - c) dějiny osídlení se zaměřením na české země a Evropu,
 - d) egyptská, egejská, řecká, etruská a římská archeologie, archeologie Kypru a Předního Východu,
 - e) starožitnosti ve vztahu k archeologii,
 - f) biologická antropologie,

- g) mytologie a náboženství v dějinách hmotné kultury včetně ikonografie,
 - h) topografie,
 - i) epigrafika a numismatika,
 - j) teorie a metody památkové péče ve vztahu k provádění archeologických výzkumů, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
 - k) etika provádění archeologických výzkumů,
 - l) metody prezentace archeologických nálezů,
 - m) preventivní ochrana archeologických nálezů a muzejnictví,
 - n) metody vědecké archeologie pravěké, prehistorické, středověké a novověké,
 - o) teorie a odborná výkopová praxe archeologických výzkumů,
 - p) nauka o materiálech a technologiích pro účely archeologie,
 - q) metody dokumentace archeologických výzkumů, odborná fotografie,
 - r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru archeologie,
 - s) samostatně a komplexně provedený archeologický výzkum, včetně obhajoby před odbornou komisí,
 - t) závěrečná vědecká práce v oboru archeologie,
 - u) český jazyk, jeden světový jazyk a základy latiny a řečtiny.
- (12) Podle vlády České republiky je žádost o odchylku odůvodněná tím, že archeologické výzkumy představují činnost, jejímž cílem je ochrana z vědeckého hlediska nejcennějších součástí národního kulturního bohatství. Jakékoli nekvalifikované provádění této činnosti znamená nenapravitelné škody na kulturním dědictví. Takové jednání by mohlo ohrozit nebo způsobit újmu na veřejném zájmu v oblasti ochrany národního kulturního bohatství.
- (13) Dále se tvrdí, že vědecký charakter archeologických výzkumů je možné odvodit z Evropské úmluvy o ochraně archeologického dědictví. Úřady České republiky tvrdí, že podle článku 3 se smluvní strany úmluvy zavazují zajistit, že vykopávky a výzkumy budou prováděny vědeckým způsobem, tj. na náležité odborné úrovni a jen kvalifikovanými osobami, které jsou držiteli zvláštního oprávnění k jejich provádění. Základním účelem je chránit archeologické dědictví a zaručit vědecký význam archeologické výzkumné práce.
- (14) Úřady České republiky jsou proto toho názoru, že volba druhu vyrovnávacího opatření nemůže být ponechána na migrující osobě. Jen na základě zkoušky způsobilosti, která je tím nejvhodnějším prostředkem, může žadatel o uznání odborné kvalifikace prokázat nezbytné a komplexní znalosti, které zaručí odborný výkon povolání archeologa. Svě odůvodnění uzavírají odkazem na § 21b odst. 2 zákona č. 20/1987, který přiznává právo stanovit rozsah zkoušky způsobilosti Ministerstvu kultury.

Odkazují také na přílohu 4, která vyjmenovává teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah povinného vzdělání a odborné přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů.

- (15) Co se týče statistických údajů o migraci archeologů, vláda České republiky zdůrazňuje, že neobdržela od občanů EU žádnou žádost o oprávnění k provádění archeologických výzkumů na území České republiky.

III. Oznámení ostatním členským státům

- (16) Česká republika nás neinformovala, že splnila požadavek čl. 14 odst. 2 a informovala o své žádosti ostatní členské státy.

IV. Žádost o další informace a reakce České republiky

- (17) Dopisem ze dne 20. února 2007 požádal příslušný útvar Komise vládu České republiky o poskytnutí dalších informací o rozsahu a obsahu zkoušky způsobilosti, kterou chce požadovat po migrujících osobách. Ze znění § 21b zákona č. 20/1987 není jasné, zda tato zkouška zahrnuje všechna témata uvedená v příloze 4.

Komise rovněž upozornila na znění přílohy 4 zákona č. 20/1987, jmenovitě na její písmeno u) „český jazyk, jeden světový jazyk a základy latiny a řečtiny“. Prokázání znalosti jednoho světového jazyka a základů latiny a řečtiny může být sice součástí vyrovnávacího opatření, avšak skutečnost, že v České republice je součástí odborné kvalifikace archeologů znamená, že prokazování znalosti českého jazyka nemůže být součástí vyrovnávacího opatření. Ověřování znalosti národního jazyka hostitelského členského státu není součástí systému pro uznávání. Znalost tohoto jazyka může být nicméně zkoušena mimo rámec systému uznávání, avšak v mezích přiměřenosti, jak je stanovil Evropský soudní dvůr² ve své právní teorii. Tuto judikaturu převzal článek 53 směrnice 2005/36/ES.

Komise rovněž úřady České republiky požádala o potvrzení, že informovaly o své žádosti o odchylku ostatní členské státy.

Úřady České republiky odpověděly elektronickou poštou dne 4. dubna 2007.

V. Analýza žádosti

- (18) Hlavním argumentem uplatněným Českou republikou pro odůvodnění žádosti o odchylku je to, že archeologické výzkumy představují činnost, jejímž cílem je ochrana z vědeckého hlediska nejcennějších součástí národního kulturního bohatství.

Druhý argument uplatněný pro odůvodnění povinné zkoušky způsobilosti je převzat z článku 3 Evropské úmluvy o ochraně archeologického dědictví č. 99/2000 a v něm stanovené povinnosti smluvních stran úmluvy zajistit, aby byly archeologické vykopávky prováděny kvalifikovanými a zvláště oprávněnými osobami.

Argument obhajoby vyrovnávacího opatření, že vykopávky by měly provádět jen kvalifikované a zvláště oprávněné osoby

² ESD C-424/97, Haim II, 4.7.2000, Sb. rozh. 2000, I – 5123.

- (19) S odvoláním na článek 3 výše uvedené evropské úmluvy úřady České republiky tvrdí, že osoby migrující z jiných členských států EU, které chtějí provádět archeologické vykopávky, nejsou samy o sobě kvalifikované.

Takové tvrzení je však v rozporu s článkem 13 směrnice 2005/36/ES, který uvádí, že pokud je v hostitelském členském státě povolání regulováno, povolí příslušné orgány tohoto členského státu přístup k tomuto povolání a jeho výkon za stejných podmínek, jaké se vztahují na jeho vlastní státní příslušníky, žadatelům, kteří jsou držiteli osvědčení způsobilosti nebo dokladu o dosažené kvalifikaci, které jiný členský stát požaduje k získání přístupu k tomuto povolání a jeho výkonu na svém území. Úřady České republiky musí proto považovat osoby z ostatních členských států EU za kvalifikované, pokud splňují podmínky stanovené v článku 13. To nicméně nevylučuje, aby úřady České republiky vyžadovaly na migrující osobě podrobení se vyrovnávacím opatřením, jsou-li odůvodněná.

Výše uvedený argument tedy nelze použít na podporu zkoušky způsobilosti, která představuje vyrovnávací opatření a která by měla jen odstranit případný nedostatek vzdělání a odborné přípravy už kvalifikovaných osob.

Požadavek na podrobení se vyrovnávacímu opatření a rozsah zkoušky způsobilosti

- (20) Vláda České republiky ve svém e-mailu ze dne 4. dubna 2007 uvádí, že zkouška způsobilosti se netýká všech oblastí uvedených v příloze 4. Obsah vzdělání a odborného školení se u každého uchazeče posuzuje individuálně. Uvedený obsah je porovnáván s obsahem vzdělání a praxe požadovaným pro povolání archeologů podle právních předpisů České republiky. Zkouška způsobilosti je tak omezena pouze na ty části, kde žadatel postrádá kvalifikaci.

Vláda České republiky rovněž uvedla, že znalost češtiny, obsažená v příloze 4 neznamena, že by součástí zkoušky způsobilosti byla povinně i zkouška ze znalostí jazyka.

- (21) Z výše uvedeného vyplývá, že vláda České republiky vyžaduje zkoušku způsobilosti u migrantů tam, kde se jejich odborná příprava liší od odborné přípravy požadované v České republice. V čl. 14 odst. 4 je však odkaz na podstatné, tedy významné rozdíly. Vláda České republiky rovněž nikde neuvádí, že v souladu s čl. 14. odst. 5 zjišťuje, zda znalosti, které žadatel nabyl během odborné praxe, mohou podstatné rozdíly uvedené vyrovnat. To by mohlo případně žadatele zprostit povinnosti skládat zkoušky způsobilosti.

Vysvětlení ohledně požadavku na znalost češtiny pouze potvrzuje závěry Komise, že se jedná vskutku o součást zkoušky způsobilosti, která jen není vždy povinná.

- (22) Vláda česká republiky tak neposkytla dostatečné záruky, že zkouška způsobilosti je vyžadována a pořádána podle čl. 14. odst. 1, 4 a 5 směrnice 2005/36/ES a že nejsou porušována ustanovení článku 53 směrnice 2005/36/ES.

- (23) Podmínky, za nichž je možné požadovat vyrovnávací opatření, jsou stanoveny v čl. 14 odst. 1 směrnice 2005/36/ES: hostitelský členský stát nesmí podrobit migrující osobu vyrovnávacímu opatření – volba mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím je ponechána na migrující osobě – pokud není doba odborné přípravy migrující osoby nejméně o jeden rok kratší než požadovaná na území hostitelského státu, nebo pokud

neexistují **podstatné** rozdíly mezi odbornou přípravou, kterou absolvovala migrující osoba a přípravou poskytovanou na jeho vlastním území a tyto rozdíly nemohou být nahrazeny odbornou praxí migrující osoby.

- (24) Ze zákona č. 20/1987, jmenovitě z jeho § 21b, ani ze žádosti o odchylku není jasné, zda se vyrovnávací opatření použijí jen v případě podstatného rozdílu mezi vzděláním a odbornou přípravou, kterou migrující osoba absolvovala ve svém domovském členském státě a přípravou požadovanou podle právních předpisů hostitelského členského státu. Úřady České republiky nedokládají, že provádějí srovnávací analýzy kvalifikace migrujících osob s kvalifikací požadovanou podle vnitrostátního práva s cílem zjistit podstatné rozdíly před stanovením rozsahu vyrovnávacího opatření, které by mělo být uloženo.

Způsoby, jimiž se vyžaduje vyrovnávací opatření, jak jsou stanoveny v současných platných právních předpisech, jsou tudíž neslučitelné s právem Společenství a zvláště s čl. 14 odst. 1 směrnice 2005/36/ES.

- (25) V otázce rozsahu zkoušky způsobilosti se úřady České republiky odvolávají na § 21b odst. 2 a 3 zákona o státní památkové péči č. 20/1987 a na jeho odkaz na přílohu 4. Ta obsahuje seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah povinného vzdělání a odborné přípravy pro provádění archeologických výzkumů v České republice.

V návaznosti na argumentaci rozvedenou pod bodem 21 vede znění § 21b k závěru, že příloha 4 se použije bez rozdílu na vlastní státní příslušníky i migrující osoby z EU; obě skupiny musí skládat zkoušky pokrývající stejný rozsah. Dříve nabyté znalosti jednotlivých migrujících osob nejsou brány v úvahu.

Rozsah vyrovnávacího opatření, tj. zkoušky způsobilosti, není tedy v souladu s právem Společenství.

- (26) Také písmeno u) přílohy 4 zákona č. 20/1987, které požaduje dobrou znalost českého a jednoho světového jazyka a základů latiny a řečtiny, není v souladu s právem Společenství: zatímco prokázání znalosti jednoho světového jazyka a základů latiny a řečtiny může být součástí vyrovnávacího opatření v rámci systému uznávání, protože tyto znalosti jsou podle právních předpisů České republiky součástí odborného vzdělání a přípravy, osvědčení znalosti českého jazyka nemůže být součástí systému uznávání. Znalost jazyka hostitelské země může být nicméně zkoušena mimo rámec systému uznávání, avšak v mezích přiměřenosti, jak stanovil Evropský soudní dvůr³ ve své judikatuře. Článek 53 směrnice 2005/36/ES je plně v souladu s touto judikaturou.

Přiměřenost žádosti o odchylku, co do uplatňování zkoušky způsobilosti

- (27) Volný pohyb osob je jednou ze základních svobod zaručených Smlouvou. Proto je ustálenou judikaturou Evropského soudního dvora (a zejména jeho rozsudku ve věci *Gebhard*⁴), že vnitrostátní opatření, která mohou bránit ve využívání nebo učinit využívání základních svobod zaručených Smlouvou méně lákavým, mohou být povolena, pokud budou používána nediskriminačním způsobem, jsou odůvodněná naléhavým požadavkem v obecném zájmu, jsou vhodná s ohledem na dosažení cíle, o

³ ESD C-424/97, Haim II, 4.7.2000, Sb. rozh. 2000, I – 5123.

⁴ ESD C-55/94, Gebhard, 30. listopadu 1995, Sb. rozh. 1995, I – 4165.

který usilují, a nejdou za hranice toho, co je nezbytné pro jeho dosažení. Vzhledem k tomu, že odchylka od práva migrující osoby zvolit si mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím znesnadňuje dotčeným osobám usadit se v České republice, musí být žádost předložená Českou republikou zkoumána ve světle těchto kritérií.

- (28) Komise uznává, že ochrana z vědeckého hlediska nejcennějších součástí národního kulturního bohatství může být v tomto případě uplatněna jako naléhavý požadavek v obecném zájmu. Komise uznává, že jakékoli nekvalifikované provádění archeologických výzkumů znamená nenapravitelné škody na kulturním dědictví. Takové provádění by mohlo ohrozit nebo způsobit újmu na veřejném zájmu, totiž na ochraně národního kulturního bohatství. Je však třeba ověřit, zda je skutečnost, že migrující osobě není poskytnuta možnost volby, nezbytná a přiměřená sledovanému cíli, jmenovitě ochraně národního kulturního dědictví.
- (29) Vláda České republiky tvrdí, že volba vyrovnávacího opatření by neměla být ponechána na jednotlivých žadatelích a že zkouška způsobilosti je nejvhodnějším prostředkem, kterým mohou žadatelé prokázat, že mají nezbytné a komplexní znalosti pro odborný výkon povolání. Vláda České republiky však neuvádí, proč zkouška způsobilosti představuje nejvhodnější přístup a proč není vhodné adaptační období.
- (30) Ve světle svého zkoumání daného případu však Komise soudí, že znalosti, které migrující osoba postrádá ve svém teoretickém vzdělání a schopnosti vědecké práce při svých archeologických průzkumech, mohou být stejně tak uspokojivě získány prostřednictvím adaptačního období.

Za prvé, jak stanoví čl. 3 odst. 1 písm. g) směrnice 2005/36/ES, může být adaptační období, které je obdobím výkonu povolání pod dohledem, doprovázeno další odbornou přípravou. Tato další odborná příprava by mohla zahrnovat témata, která mají zásadní význam pro výkon dotyčného povolání a pro znalosti, které migrující osoby postrádají.

Za druhé, období výkonu povolání pod dohledem je předmětem hodnocení. Proto může adaptační období stejně tak uspokojivě jako zkouška způsobilosti posloužit k ověření, zda dotyčná osoba nabyla chybějící teoretické znalosti a dovednosti pro provádění archeologického výzkumu požadovaným vědeckým způsobem.

- (31) V důsledku toho se Komise domnívá, že Česká republika nedokázala doložit nezbytnost odchylky od práva migrující osoby zvolit si v případě archeologů mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím. Tato odchylka se nejeví z hlediska cíle, jímž je ochrana z vědeckého hlediska nejcennějších součástí národního kulturního bohatství, jako odůvodněná, protože tohoto cíle je možné stejně tak dosáhnout zkouškou způsobilosti jako adaptačním obdobím. Taková odchylka by proto byla v rozporu s právem Společenství.
- (32) S ohledem na výše uvedené zastává Komise názor, že se Česká republika musí zdržet odchylky od svobody volby, kterou by jinak migrující osoby měly, když se ucházejí o přístup k povolání archeologa.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Česká republika není oprávněná požadovat, aby kvalifikovaní archeologové, kteří absolvovali odbornou přípravu v jiném členském státě Evropské unie, skládali zkoušku způsobilosti, pokud existují rozdíly mezi odbornou přípravou, kterou absolvovaly tyto osoby, a přípravou poskytovanou v České republice a pokud nemohou být tyto rozdíly nahrazeny jejich odbornou praxí. Česká republika musí případně nadále umožňovat dotčeným osobám, aby si zvolily mezi zkouškou způsobilosti a adaptačním obdobím.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno České republice.

V Bruselu dne 03/V/2007.

*Za Komisi
Charlie McCREEVY
Člen Komise*

